

Nationell underrättelsestrategi

Regeringskansliet
Statsrådsberedningen

Innehåll

Förord	3
Inledning	7
Utgångspunkter för den samlade underrättelseverksamheten	15
Prioriteringar för det svenska underrättelsesamhället 2026–2030	19

Förord

Ulf Kristersson, statsminister

Regeringens uppdrag är ytterst att garantera Sveriges och alla svenskars säkerhet. Det arbetet har pågått på bredden under mandatperioden och det äger rum i en tid som präglas av krig i Europa, geopolitisk turbulens i världen och en dramatiskt snabb teknikutveckling.

Sverige är inte i krig, men vi är inte heller i fred. Det svenska totalförsvaret måste dimensioneras för att kunna möta den nya verkligheten.

Regeringen genomför den största militära upprustningen sedan kalla krigets dagar och vi bygger upp det civila försvaret igen. Vi har drivit på – och fått genomslag – för ett mycket högre mål för militära utgifter i Nato. Samarbetet med våra vänner i vår del av Europa – Norden, Baltikum, Tyskland och Polen – är bättre och djupare än någonsin i modern tid. Samma sak gäller med Storbritannien och Frankrike.

Regeringen har därtill antagit flera nationella strategier som syftar till att stärka Sveriges säkerhet. En strategi gör inte jobbet, men utan strategi saknar jobbet tydlig riktning. Och nu har vi den strategiska inriktningen för bland annat psykologiskt försvar, mot våldsbejakande extremism och terrorism, mot organiserad brottslighet, för cybersäkerhet samt för rymdens roll i den nya säkerhetspolitiska kontexten.

Arbetet med att bygga Sverige starkt och tryggt fortsätter nu. En kritisk del i detta är informationsförsörjningen till centrala beslutsfattare, inte minst till regeringen.

Den nationella säkerhetsstrategin anger att förståelse för vad som händer i vår omvärld är central. Likaså vår förmåga att skydda oss mot främmande makts underrättelseinhämtning och påverkansförsök. Det handlar om att ta in information och utvärdera den för att sedan kunna fatta rätt beslut vid rätt tidpunkt.

Att sakna kunskap och information befriar inte den ansvarige från ansvar. Därför måste tillgången till bästa möjliga information vid rätt tillfälle och hos rätt befattningshavare ständigt säkerställas.

Vi genomför därför en stor modernisering av det svenska underrättelsesystemet. Regeringen har förstärkt den nationella samordningen av frågor som rör nationell säkerhet, inklusive samordningen av underrättelsefrågor. En översyn av underrättelseverksam-

heten har genomförts. Regeringen har därefter gått vidare med en omorganisation av den utrikes inriktade underrättelseverksamheten. Den 1 januari 2027 startar Sveriges utrikes underrättelsetjänst (UND) sin verksamhet. Parallellt pågår ombildningen av den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten inom Försvarsmakten. Lagstiftningen som reglerar FRA:s signalspaning har uppdaterats för att möta ett försämrat säkerhetsläge. Regeringen har även tillsatt en utredning som ska se över regleringen av Säkerhetspolisens uppgifter och verksamhet som nationell säkerhetstjänst.

Det fortsatta reformarbetet förutsätter god nationell samordning och en helhetssyn på verksamheten. Vi behöver gå från stuprör till hängrännor – helheten ska inte bli lidande för att enskilda delar fastnar på vägen.

Mot denna bakgrund har regeringen nu tagit fram Sveriges första nationella underrättelsestrategi, som ska tydliggöra regeringens utgångspunkter, prioriteringar och ge riktning till det fortsatta reformarbetet.

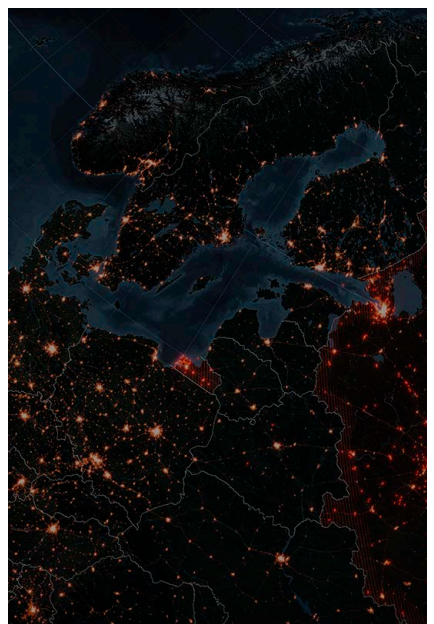
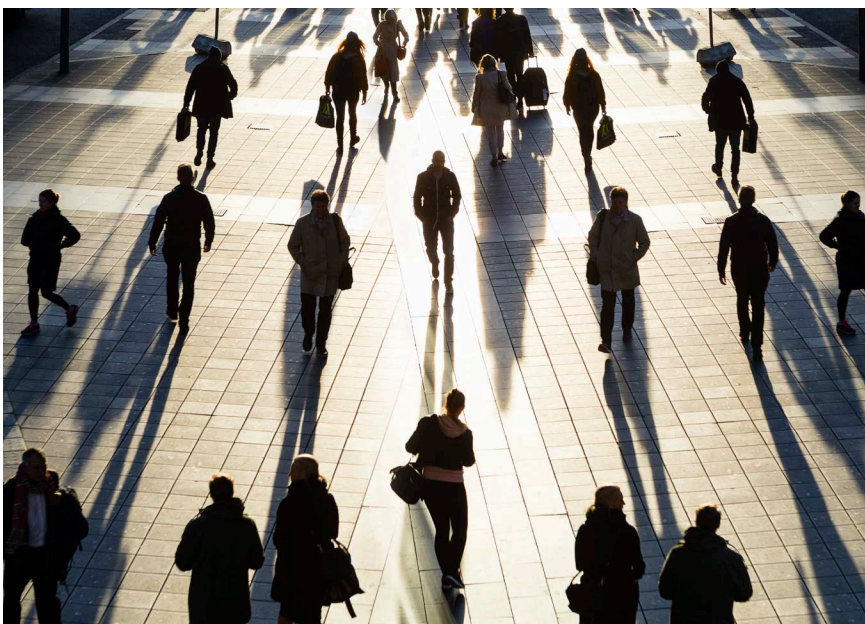
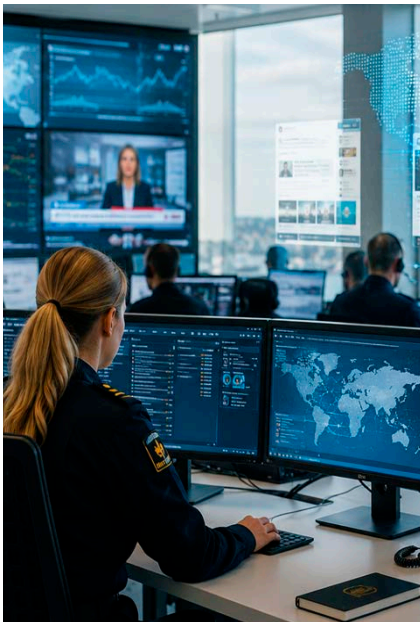
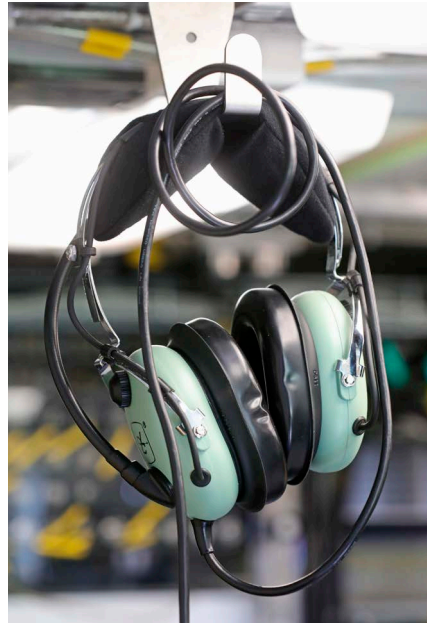
Underrättelseverksamheten har traditionellt sett varit omgärdad av hög sekretess, inte minst till följd av den långvariga alliansfriheten. Mot bakgrund av ett skärpt säkerhetsläge, ökad tillgång till offentliga källor och att Sveriges säkerhet nu försvaras tillsammans med våra 31 allierade i Nato finns skäl till ökad öppenhet.

Det är därför viktigt att kommunicera syftet med underrättelseverksamheten till såväl allmänhet som andra centrala aktörer som är viktiga för Sveriges säkerhet. Det kommer bidra till att svensk säkerhet stärks ytterligare. Det svenska "nationella underrättelsesamhället" som begrepp presenteras i denna strategi och får därmed en tydligare identitet.

Den samlade personalen inom underrättelse- och säkerhetstjänstmyndigheterna visar ständigt prov på professionalism, lojalitet och högt säkerhetsmedvetande, ofta utan att deras namn eller viktiga insatser når allmänhetens ljus. Härmed framförs mitt och regeringens varma tack för ert gedigna arbete för Sveriges och svenskarnas säkerhet. Ingen uppgift är större eller viktigare än det.

Stockholm, augusti 2026

Ulf Kristersson, statsminister

Inledning

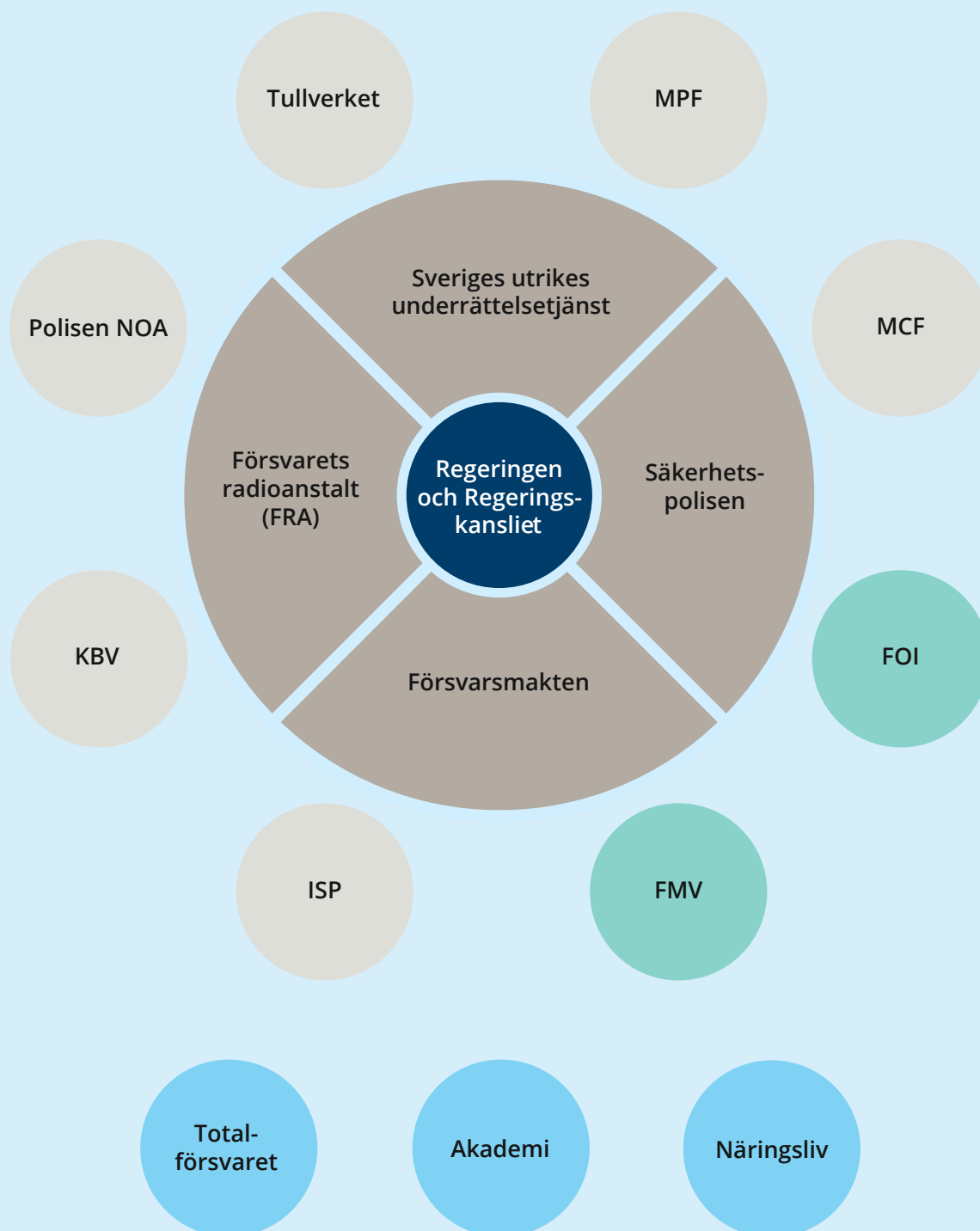
Denna strategi omfattar den underrättelseverksamhet som bedrivs till stöd för regeringen, Regeringskansliet och berörda myndigheter för att skapa underlag för att motverka säkerhetshotande verksamhet, skydda Sveriges säkerhet och stödja den

samlade utrikes-, försvars- och säkerhetspolitiken. Syftet med underrättelseverksamheten är att, genom att inhämta, bearbeta och analysera information, ge underrättelseanvändarna en förmåga att förstå och förutse en händelseutveckling. Underrättelserna utgör

en delmängd av olika beslutsfattarens informationsunderlag och ska kunna ge stöd till lägesbedömning, beslut eller agerande. Verksamheten bidrar därmed till att stärka Sveriges nationella oberoende och ett självständigt svenskt beslutsfattande.

Vad är underrättelser?

- Underrättelser är information som inhämtats, bearbetats och analyserats enligt fastställda metoder.
- En beslutsfattare identifierar och förmedlar sina underrättelsebehov till ansvariga myndigheter eller den egna verksamheten. Utöver beställningar från mottagar sidan har underrättelsemyndigheterna ett eget ansvar att identifiera nya intresseområden och kommande behov.
- Informationen inhämtas med relevanta metoder. Inhämtningen kan riktas mot uppgifter som inte är allmänt tillgängliga, med användning av metoder som signalspaning, personbaserad inhämtning eller inhämtning från satelliter. Inhämtning kan också ske genom internationella partnersamarbeten eller från allmänt tillgänglig information.
- Informationen som inhämtats, och källan till informationen, behöver sedan värderas. En utmärkande faktor för underrättelsearbete är att underrättelserna, som ofta inkluderar en framåtblickande bedömning, innehåller grader av osäkerhet. Underrättelser innehåller därför ofta bedömningar av källors trovärdighet och även sanningstheten i det underrättelsen avhandlar.
- Informationen bearbetas på ett strukturerat sätt för att göras mer begriplig och sättas i ett sammanhang. Om informationen kommer från ett specifikt källslag (till exempel enbart genom signalspaning) kallas det för single source intelligence. Om informationen däremot kommer från flera olika källslag kallas det multi-source intelligence.
- Informationen analyseras och läggs ihop till en bedömning av helheten.
- Slutligen delges underrättelser och bedömningar till de olika underrättelseanvändare.
- Underrättelsearbetet förutsätter en nära och förtrolig löpande dialog mellan producent och användare.

* Bilden gäller från den 1 januari 2027.

** FOI och FMV bedriver försvarsunderrättelseverksamhet (benämnt utrikesunderrättelseverksamhet från den 1 januari 2027) som en deluppgift.

Illustration: Regeringskansliet

Det svenska underrättelsesamhället

Det svenska underrättelsesamhället illustreras på föregående sida. Kärnan av det svenska underrättelsesamhället kommer från den 1 januari 2027 bestå av fyra myndigheter som bedriver underrättelse- och säkerhetstjänst för nationella behov. Det finns även flera myndigheter som har underrättelseverksamhet som en deluppgift, samt en bredare krets myndigheter som på andra sätt bidrar till arbetet med underrättelser.

Underrättelsesamhället präglas av en nära samverkan mellan dessa myndigheter och en löpande dialog med Regeringskansliet och andra underrättelseanvändare. Myndigheterna i underrättelsesamhället är beroende av varandras information för att fullgöra sina uppgifter, och behöver därmed kunna inrikta varandras inhämtning och analys. Det innebär ofta att samma information ska tjäna som underlag för regeringens och olika myndigheters skilda uppgifter och behov.

Underrättelseverksamheten behöver samordnas för att säkerställa en god, samlad förståelse för hotbilden mot Sverige och svenska intressen. Hotbilden ligger till grund för berörda myndigheters åtgärder för att bemöta och reducera hotet. Den används också för att identifiera behovet av att utveckla nya kunskapsområden och förmågor.

- Riksdagen beslutade den 13 augusti 2026 en ny lag och andra lagändringar som krävs för att den nya myndigheten Sveriges utrikes underrättelsetjänst ska kunna inleda sin verksamhet den 1 januari 2027. Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2027 (prop. 2025/26:290, bet. 2025/26:UU24, rskr. 2025/26:430). Beslutet innebär också att uttrycket försvarsunderrättelseverksamhet ersätts av utrikesunderrättelseverksamhet. Exempelvis kommer lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet betecknas lagen om utrikesunderrättelseverksamhet. I denna strategi används de beteckningar som gäller till och med den 31 december 2026, med fotnot om de nya lagar och namn som gäller från och med den 1 januari 2027.

- Sveriges utrikes underrättelsetjänst kommer, från och med den 1 januari 2027, vara en myndighet som har underrättelseverksamhet till huvuduppgift. Myndigheten kommer verka för Sveriges säkerhet samt svenska intressen och ska inom ramen för denna verksamhet upptäcka, identifiera och förvarna om yttre hot. Myndigheten byggs upp stegvis och kommer överta ansvar från den Militära underrättelse- och säkerhetstjänsten (Must) inom Försvarsmakten vad avser säkerhetspolitiska frågor inom försvarsunderrättelseverksamheten. Myndigheten kommer ha utpekat ansvar för att inhämta och hantera allmänt tillgänglig information. Myndigheten ska bidra med underrättelsebedömningar till regeringen och berörda myndigheter. Myndigheten ska också verka för att innovativ teknik utvecklas och tillämpas inom sin verksamhet.¹

¹ Förordning med instruktion för Sveriges utrikes underrättelsetjänst som träder i kraft den 1 januari 2027 och beslutades den 20 augusti 2026.

- Försvarsmakten har till uppgift att försvara Sverige och allierade stater mot ett väpnat angrepp, främja Sveriges säkerhet, hävda Sveriges territoriella integritet, värna Sveriges suveräna rättigheter och svenska intressen samt förebygga och hantera konflikter och krig i Sverige och utanför svenskt territorium. Myndigheten ska också bedriva omvärldsbevakning och upptäcka, identifiera och förvarna om yttre hot mot Sverige och svenska intressen. Försvarsmakten kommer fortsatt att bedriva militär underrättelsetjänst med fokus på militärstrategisk, operativ, taktisk och militärteknisk verksamhet. Därutöver kommer Försvarsmakten även fortsatt bedriva utrikesunderrättelseverksamhet enligt den nya lagen om utrikesunderrättelseverksamhet som kommer att gälla från den 1 januari 2027.² Inom ramen för detta kommer myndigheten bidra med underrättelsebedömningar till regeringen, den egna myndigheten och andra berörda myndighe-

ter. Underrättelser är avgörande för att Försvarsmakten ska kunna lösa sin huvuduppgift att försvara Sverige, främja svensk säkerhet samt ta fram underlag för regeringens beslut om höjd beredskap. Därutöver har myndigheten till uppgift att leda och bedriva militär säkerhetstjänst inom och utom riket i syfte att skydda de säkerhetsintressen som berör Försvarsmakten och dess tillsynsområde enligt säkerhetsskyddslagen (2018:585) och säkerhetsskyddsförordningen (2021:955).

- Försvarets radioanstalt (FRA) har till uppgift att bedriva signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet till stöd för svensk utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik. FRA rapporterar underrättelser till uppdragsgivare och andra berörda myndigheter som inkluderar underrättelserna i sina bedömningar, analyser eller i utförandet av sina myndighetsuppdrag. FRA:s verksamhet är reglerad i bland annat lagen (2008:717) och för-

ordningen (2008:923) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet. Signalspaning får ske endast i syfte att kartlägga vissa i lagen uppräknade ändamål. FRA:s inhämtning via signalspaning förutsätter tillstånd från Försvarsunderrättelsesedomstolen.³ I och med den nya lag som trädde i kraft den 1 augusti 2024⁴ ges FRA bättre möjligheter att verka i krig eller krigsfara. Nationella cybersäkerhetscentret (NCSC) utgör sedan 2024 en del av FRA.⁵

- Säkerhetspolisen är Sveriges nationella säkerhetstjänst och har i den egenskapen till uppgift att bedriva underrättelse- och säkerhetsarbete, främst inom verksamhetsområdena kontraspionage, kontraterrorism och författningsskydd. Säkerhetspolisen arbetar för att höja säkerhetsnivån i Sverige samt har ansvar för att upptäcka, bedöma och reducera säkerhetshot mot Sverige och mot verksamheter som är av betydelse för

2 Lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet kommer den 1 januari 2027 att betecknas lagen (2000:130) om utrikesunderrättelseverksamhet.

3 Benämns Underrättelsesedomstolen fr.o.m. den 1 januari 2027.

4 Lagen (2026:956) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet i krig eller krigsfara.

5 Arbetet i centret genomförs i samverkan med Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Myndigheten för civilt försvar, Polismyndigheten, Post- och telestyrelsen och Säkerhetspolisen.

Sveriges säkerhet. Säkerhetspolisen nyttjar de underrättelser som de själva producerar genom sin underrättelseverksamhet samt underrättelser från övriga underrättelsemyndigheter för att genomföra sina uppgifter. Resultatet av Säkerhetspolisens underrättelsearbete tjänar som underlag för beslut om vilka åtgärder myndigheten ska vidta i sitt hot- och sårbarhetsreducerande arbete, men också som underlag för regeringens och andra myndigheters beslut och åtgärder. Hos Säkerhetspolisen finns också Nationellt centrum för terrorhotbedömning (NCT).⁶

⁶ NCT är en permanent arbetsgrupp med personal från Försvarets radioanstalt, Militära underrättelse- och säkerhetstjänsten och Säkerhetspolisen.

Några myndigheter bedriver försvarsunderrättelseverksamhet som en deluppgift.⁷ Försvarets materielverk (FMV) bedriver teknisk underrättelsetjänst med fokus på främmande makts militära materielsystem. Totalförsvarets forskningsinstitut (FOI) bidrar med sitt vetenskapliga tekniska kunnande och expertis inom specifika områden. Det handlar främst om stöd till vittgående delar av den tekniska underrättelsetjänsten inom det militära försvaret, men också stöd till underrättelsetjänstens förmågeutveckling och stöd genom säkerhetspolitisk forskning.

⁷ Lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet kommer den 1 januari 2027 att betecknas lagen (2000:130) om utrikesunderrättelseverksamhet.

Ett antal andra myndigheter bidrar med relevant information för att bedöma nationella risk- och sårbarheter. Exempel är Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Inspektionen för strategiska produkter, Myndigheten för civilt försvar och Myndigheten för psykologiskt försvar. Vissa av dessa genomför underrättelseverksamhet för egna behov som på olika sätt bidrar till svensk säkerhet. Dessa myndigheter samarbetar nära underrättelse- och säkerhetstjänsterna på olika områden: till exempel brottsbekämpning, maritim säkerhet, sanktionsefterlevnad och olika former av gränskontroll.

Hur styrs underrättelseverksamheten?

Den del av underrättelseverksamheten som bedrivs till stöd för svensk utrikes-, säkerhets-, och försvarspolitik samt för kartläggning av yttre hot mot Sverige regleras i dagsläget i lag (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet och förordning (2000:131) om försvarsunderrättelseverksamhet. I förordningen anger regeringen vilka myndigheter som ska bedriva försvarsunderrättelseverksamhet.⁸

Enligt lagen om försvarsunderrättelseverksamhet ska regeringen fastställa inriktningen av försvarsunderrättelseverksamheten.⁹ I denna inriktning bestäms geografiska och tematiska prioriteringar. Utifrån inriktningen ska myndigheterna bidra med underrättelser och bedömningar utifrån sin specifika kompetens och uppgifter. Från den 1 januari 2027 kommer Sveriges utrikes underrättelsetjänst, Försvarsmakten, FRA, FOI och FMV omfattas av det nya begreppet utrikesunderrättelseverksamhet.

8 Lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet kommer den 1 januari 2027 att betecknas lagen (2000:130) om utrikesunderrättelseverksamhet.

9 Lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet kommer den 1 januari 2027 att betecknas lagen (2000:130) om utrikesunderrättelseverksamhet.

Ett stort antal svenska myndigheter bidrar till arbetet att stärka Sveriges säkerhet och har därmed behov av underrättelser och bedömningar från de myndigheter som producerar underrättelser. Regeringen beslutar vilka andra myndigheter som får lämna närmare inriktning och vilka underrättelsebehov som ska tillgodoses.¹⁰ Att lämna närmare inriktning innebär att, utifrån en analys av den egna verksamhetens underrättelsebehov, beskriva frågor där det finns behov av stöd från utrikesunderrättelsemyndigheterna. Närmare inriktning av FRA:s signalspaning får enligt lag endast anges av regeringen, Regeringskansliet, Sveriges utrikes underrättelsetjänst¹¹, Försvarsmakten, Säkerhetspolisen och Polismyndigheten.¹²

10 De myndigheter som får ge Försvarets radioanstalt en inriktning regleras i lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

11 Sveriges utrikes underrättelsetjänst inkluderas fr.o.m. den 1 januari 2027.

12 4§ lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamhet.

Säkerhetspolisens underrättelseverksamhet styrs av myndighetens egna behov att utföra sina uppgifter, vilka i huvudsak framgår av myndighetsinstruktionen och andra regeringsbeslut.¹³ Myndighetens befogenheter följer i stor utsträckning av samma lagstiftning som Polismyndigheten. Utöver den egna produktionen av underrättelser använder Säkerhetspolisen också övriga underrättelsemyndigheters rapportering. Regeringen har gett en särskild utredare i uppdrag att se över regleringen av Säkerhetspolisens uppgifter och verksamhet som nationell säkerhetstjänst. Utredningen syftar dels till att tydliggöra myndighetens roll som nationell säkerhetstjänst, dels till att skapa bättre förutsättningar att bedriva underrättelseverksamhet.¹⁴

13 Förordning (2022:1719) med instruktion för Säkerhetspolisen.

14 Säkerhetspolisens uppdrag som nationell säkerhetstjänst (dir. 2026:34).

Insyn och demokratisk kontroll av underrättelseverksamheten

Allmänhetens förtroende för underrättelseverksamheten är av avgörande vikt i det demokratiska systemet. Underrättelse- och säkerhetstjänsterna styrs precis som alla statliga myndigheter underställda regeringen av de generella regelverk som gäller för statliga myndigheter. Det innebär att de ingår i samma beslutsprocesser och lyder under samma grundläggande lagstiftning när det gäller till exempel ekonomisk hantering och återrapportering. För att skydda arbetsmetoder, källor och eventuella sårbarheter behöver dock underrättelseverksamheten bedrivas utan närmare insyn från allmänheten. I stället sker kontroll genom särskilda tillståndsförfaranden och granskning av särskilda kontrollorgan med insyn i verksamheten.

Underrättelseverksamhet kan vara integritetskänslig och omfattas samtidigt av sträng sekretess. För att skydda den personliga integriteten finns därför särskilda tillstånds- och kontrollfunktioner. Statens inspektion för försvarsunderrättelseverksamhet (Siun) har till uppgift att kontrollera att myndigheter som bedriver försvarsunderrättelseverksamhet efterlever lagar och förordningar och i övrigt fullgör sina skyldigheter.¹⁵ Siun granskar även behandling av personuppgifter vid Försvarsmakten, FRA och från och med den 1 januari 2027 Sveriges utrikes underrättelsetjänst. Vad gäller inhämtning med signalspaning krävs tillstånd. Försvarsunderrättelsedomstolen prövar frågor om tillstånd för signalspaning.¹⁶ I FRA finns också ett integritetsskyddsråd med uppgift att utöva fortlöpande insyn i de åtgärder som vidtas för att säkerställa integritetsskyddet i signalspaningsverksamheten. En genomgripande översyn av lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrät-

telseverksamhet har genomförts i syfte att möjliggöra för FRA att bedriva en effektiv och ändamålsenlig signalspaning i ett försämrat säkerhetsläge. Sveriges utrikes underrättelsetjänsts personuppgiftsbehandling kommer vara reglerad i lag fr.o.m. den 1 januari 2027.¹⁷

Säkerhetspolisens personuppgiftsbehandling är reglerad i en separat lagstiftning.¹⁸ Myndigheten för säkerhet och integritetsskydd (MSI) utövar tillsyn av brottsbekämpande myndigheters (inklusive Säkerhetspolisens) användning av hemliga tvångsmedel och granskar Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter. För att säkerställa demokratisk insyn i Säkerhetspolisens verksamhet har myndigheten ett insynsråd. Bland annat i syfte att stärka Säkerhetspolisens möjligheter att använda ny teknik föreslår Utredningen om Säkerhetspolisens informationshantering (dir. 2023:02) en ny lag om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter.¹⁹

15 Benämns Statens inspektion för utrikesunderrättelseverksamhet fr.o.m. den 1 januari 2027.

16 Försvarsunderrättelsedomstolen benämns Underrättelsedomstolen fr.o.m. den 1 januari 2027.

17 Prop. 2025/26:290, bet. 2025/26:UU24, rskr. 2025/26:430.

18 Lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter.

19 Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter (SOU 2025:49).

Utgångspunkter för den samlade underrättelseverksamheten

Sverige ska möta det försämrade och förändrade säkerhetsläget med ett stärkt och nära samordnat underrättelsesamhälle som stödjer svensk utrikes-, säkerhets- och försvarspolitik samt svenska intressen. Det förutsätter ett systemperspektiv och en anpassning av verksamheten utifrån de nya hot som uppstår.

Ett nytt säkerhetsläge

Den säkerhetspolitiska kartan har ritats om vilket medför nya geografiska prioriteringar för underrättelseproduktionen. Säkerhetsläget i Sveriges närområde, inklusive i Östersjöregionen och i Arktis, har försämrats. Det råder fortsatt krig i Europa, globala maktförhållanden förskjuts och nya spänningar växer fram i tidigare stabila samhällen. Ryssland utgör ett långsiktigt och strategiskt hot mot svensk och europeisk säkerhet. Kinas centrala roll i global politisk, ekonomisk och teknisk utveckling förväntas bestå och fortsätta påverka svenska intressen på bredden. Iran bedriver fortsatt säkerhetshotande verksamhet mot Sverige och våra allierade.

Främmande makt agerar i hela hotskalan, från fred till kris och krig. Rysslands krig i Ukraina är ett exempel på att en statlig aktör är villig att använda konventionella militära metoder för att nå sina strategiska målsättningar, ytterst genom öppna krigshandlingar. Antagonistiska aktörer nyttjar också tillvägagångssätt under tröskeln för väpnat angrepp, vilket kan benämnas som hybrida hot. Teknik, handelspolitiska verktyg, ekonomiska relationer och bero-

enden av olika flöden och transportleder nyttjas som hävstång för strategiska och geopolitiska målsättningar på nya sätt.

Den snabba teknikutvecklingen innebär nya möjligheter och verktyg för hotaktörer, och kan medföra sårbarheter i samhället. Idag ligger del av ansvaret för många funktioner i svensk kritisk infrastruktur hos privata företag som därmed har behov av underrättelseinformation. För att säkerställa skyddet av Sveriges säkerhet, inklusive ekonomisk säkerhet och välbefinnande är samverkan mellan underrättelsesamhället och den privata sektorn centralt.

Hotet kommer också från icke-statliga aktörer. Terrorism och våldsbejakande extremistmiljöer är gränsöverskridande till sin natur och utgör alltjämt allvarliga hot mot Sverige och svenska och europeiska intressen. Hotet från den systemhotande organiserade brottsligheten behöver bekämpas med samhällets samlade förmåga. Gränsöverskridande organiserad brottslighet i Sverige anstiftas och styrs i allt högre grad från utlandet, vilket innebär att samverkan mellan underrättelsemyndigheter blir allt viktigare. Icke-statliga aktörer, såväl ideologiskt moti-

verade som de som motiveras av andra skäl, kan också i förlängningen hota Sverige och svenska intressen. Det finns vidare allt fler exempel på hur olika hotaktörer samarbetar. Statliga aktörer använder sig av icke-statliga aktörer, till exempel kriminella nätverk inom organiserad brottslighet, som ombud för säkerhetshotande verksamhet mot Sverige.

Övriga länder i EU och Nato står i hög utsträckning inför samma utmaningar som Sverige. Nya och tätare samarbetsformer utvecklas för att gemensamt möta de nya hoten. Samtidigt kommer bilaterala samarbeten fortsatt utgöra en betydelsefull del av Sveriges internationella underrättelsesamarbeten. Underrättelsesamhället har en avgörande roll att spela för svenska intressen genom att stärka sina internationella samarbeten.

Regeringen bedömer att det allvarliga säkerhetspolitiska läget kommer att bestå under överskådlig tid och riskerar att fortsätta att förändras och utvecklas i snabb takt. Det kan dessutom försämrats ytterligare. Underrättelsesamhället behöver därmed hålla hög utvecklingstakt och ha en god anpassningsförmåga.

En reformerad underrättelseverksamhet

Den alltmer komplexa hotbilden mot Sverige ställer höga krav på det svenska underrättelsesamhället. I syfte att skapa bättre förutsättningar att möta den nya hotbilden har regeringen inlett ett reformarbete med utgångspunkt i slutsatser och förslag i betänkandet En reformerad underrättelseverksamhet (SOU 2025:78).

En central beståndsdel i reformen är inrättandet av Sveriges utrikes underrättelsetjänst. Parallellt pågår ombildningen av den militära underrättelse- och säkerhetstjänsten inom Försvarsmakten. Omorganisationen skapar förutsättningar för en tydligare uppgiftsfördelning där varje myndighet kan prioritera inom sitt ansvarsområde, civilt som militärt. Det övergripande syftet är en stärkt och mer specialiserad svensk underrättelseverksamhet.

Underrättelsereformen syftar också till att utifrån dagens hotbild tydliggöra Säkerhetspolisens roll som nationell säkerhetstjänst, förbättra och komplettera myndighetens befogenheter och skapa bättre förutsättningar att bedriva underrättelseverksamhet. Därför har regeringen tillsatt utredningen (dir. 2026:34) om Säkerhetspolisens uppdrag som nationell säkerhetstjänst.

Reformen syftar även till att stärka samordningen av svensk underrättelseverksamhet och Regeringskansliets förmåga att använda underrättelser. Det är inom Regeringskansliet som den slutliga säkerhetspolitiska analysen ska genomföras på basis av bland annat underrättelseinformation. Underrättelseförsörjningen till regeringen, inklusive det nationella säkerhetsrådet, och underrättelseanvändare i Regeringskansliet har stärkts genom inrättandet av en särskild samordningsfunktion. En lägescentral har inrättats i Regeringskansliet för att möta regeringens behov av en snabbare och mer anpassad informationsförsörjning. Det nationella underrättelserådet syftar till att stärka dialogen mellan regeringen och berörda myndigheter samt identifiera utvecklingsområden.²⁰

²⁰ Regeringsbeslut om inrättande av nationellt underrättelseråd (SB2023/01151).

Efterfrågan på underrättelseinformation ökar och nya underrättelsebehov uppstår i takt med omvärldsförändringar. Betydelsen av underrättelser baserade på allmänt tillgänglig information ökar. Teknikutvecklingen, inte minst inom AI, medför behov av att utveckla arbetssätt och metoder för underrättelseverksamheten. Underrättelsereformen präglas av insikten att en stärkt digital förmåga är en nödvändig del av ett effektivt och sammanhållet underrättelsesamhälle. Denna strategi slår därför fast att teknikutveckling och innovation ska vara en huvudprioritering för det svenska underrättelsesamhället.

Underrättelsereformen syftar till att vidareutveckla samarbetsformer mellan underrättelsemyndigheterna och med underrättelseanvändarna i regeringen, Regeringskansliet och andra myndigheter. Samverkan mellan andra berörda aktörer inom civilsamhälle, näringsliv och akademi behöver också fördjupas och breddas.

Principer för underrättelseverksamheten

Ett effektivt och sammanhållet svenskt underrättelsesamhälle bör vidareutvecklas utifrån den nationella säkerhetsstrategins fem vägledande principer:

1. Skyndsamhet och pragmatism:

Underrättelsesamhället ska kunna möta den ökade efterfrågan på underrättelser. Relevanta underrättelser ska nå rätt användare i rätt tid och i rätt format. Det behövs en nära dialog om underrättelsebehoven mellan underrättelseproducenter och underrättelseanvändare och ett helhetsperspektiv på inre säkerhet och yttre hot.

2. Handlingskraft och förmåga till beslut under osäkerhet:

Underrättelsesamhället ska stärka sitt fokus på agerbara underrättelser genom att bidra med information, kunskap och förståelse som underrättelseanvändarna inte kan få tillgång till på annat sätt. Verksamheten ska vara inriktad på de allvarligaste hoten och andra förhållanden med avgörande betydelse för Sveriges säkerhet och svenska intressen. När det finns olika bedömningar av en händelseutveckling i underrättelsesamhället ska dessa kunna redovisas och diskuteras. Myndigheterna ska agera med hög integritet.

3. Robusthet och anpassningsförmåga:

Underrättelsesamhället ska kunna verka långsmed hela hotskalan och ha förmågan att rapportera om och stödja hantering av allvarliga säkerhetshotande händelser. Det ska också kunna tillgodogöra sig den tekniska utvecklingen för att bibehålla och utveckla sina förmågor. Teknik bör utformas på sätt som underlättar myndighets-samverkan och medger snabbare delgivning till uppdragsgivarna.

4. Involvering av hela samhället:

Underrättelsesamhället ska öka sin samverkan med centrala totalförvarsaktörer, såsom beredskapsmyndigheterna, och bidra till att utveckla deras säkerhetskylldarbete och totalförvarsförberedelser. Därutöver är stärkt samarbete med universitet, högskolor och näringslivet avgörande för att säkerställa underrättelsesamhällets kompetens och innovativa förmåga i ett snabbt föränderligt omvärldsläge.

5. Internationellt samarbete:

Underrättelsesamhället ska vara tydligt förankrat i Sveriges samlade säkerhetspolitik. Vi delar en utmanande hotbild med övriga medlemsstater i EU och Nato-allierade. Stärkt underrättelseförmåga och stärkt systemperspektiv ökar Sveriges oberoende samtidigt som det möjliggör viktiga bidrag till Sveriges och våra allierades gemensamma säkerhet.

Prioriteringar för det svenska underrättelsesamhället 2026–2030

Regeringen har identifierat följande prioriterade utvecklingsområden för det nationella underrättelsesamhället:

Stärkt förmåga att nyttja ny teknik

Underrättelsereformen är nära kopplad till ett tekniklyft och stärkt digital förmåga för underrättelsesamhället. Utvecklingen inom AI och rymdförmågor skapar redan idag omfattande möjligheter och utmaningar. Kriget i Ukraina har visat hur informationsövertag kan vara lika avgörande som kvalificerade vapensystem.

Sverige är ett innovativt land med omfattande teknisk forskning och högt tekniskt kunnande. Den geopolitiska utvecklingen understryker behovet av att värna nationell rådighet när det gäller innovation och utveckling av teknik. Det är centralt att svenska innovativa företag får den vägledning som krävs för att kunna bidra till svensk underrättelseförmåga, men också för att växa på europeisk och global nivå.

Regeringen avser verka för att det samlade svenska underrättelsesamhället:

- har en modern och innovativ underrättelseförmåga i framkant av den globala teknik- och metodutvecklingen samt fortsättningsvis har förmåga att nyttja modern teknik, så som inom AI.

- har gemensamma och interoperabla lösningar inom digital infrastruktur med bibehållet säkerhetsskydd.
- snabbt omsätter ny teknik i verksamheten vilket förutsätter en anpassad säkerhetsackreditering.
- agerar samlat gentemot privata aktörer där så är tillämpligt i frågor om innovation och teknisk utveckling, inklusive genom stärkt förmåga att genomföra gemensamma upphandlingar.
- bidrar till utvecklingen av innovativ svensk teknik genom att stärka samarbetet med det svenska näringslivet inklusive startup-miljön och riskkapitalbranschen.

Stärkt samverkan om kompetens inom underrättelsesamhället

Kompetensförsörjning är en central utmaning för ett växande svenskt underrättelsesamhälle. Personalen utgör en strategisk resurs för underrättelsesamhällets samlade förmåga. Det är avgörande att de som verkar i underrättelsesamhället har rätt kompetens, verktyg och arbetssätt. För att uppnå detta bör myndigheterna dela och ta tillvara kunskap och erfarenheter över myndighetsgränserna.

Regeringen avser verka för att det samlade svenska underrättelsesamhället:

- utvecklar kunskaps- och kompetensuppbyggnad för hela underrättelsesamhället.
- utvecklar internationellt samarbete i kompetenshöjande syfte.
- utvecklar samarbete med privat sektor och forskningsmiljöer för att säkerställa kompetens inom AI och ny teknik, till exempel avancerad datahantering och finansiell kompetens.
- stärker kompetens om de främsta hotaktörerna

Det kan även handla om ökad samverkan kring utbyten mellan myndigheterna för att främja kompetensutveckling samt om att dela erfarenheter och kunskap i kompetensförsörjningsfrågor, däribland arbetet med regeringens delmål för de statliga arbetsgivarerna om att en jämn könsfördelning på ledande befattningar i staten ska eftersträvas.

Stärkt internationell samverkan

Myndigheternas internationella samarbeten ska ske i samklang med, och utformas med beaktande av, de övergripande prioriteringar som finns inom den samlade utrikes-, försvars- och säkerhetspolitiken.

Myndigheternas internationella underrättelsesamarbeten utgör en författningsstyrd verksamhet som endast får bedrivas om den gagnar den svenska statsledningen och det svenska totalförsvaret. De uppgifter som myndigheterna lämnar till andra länder och internationella organisationer får inte vara till skada för svenska intressen.²¹ Dessa samarbeten bygger på långsiktiga relationer och ömsesidiga förtroenden.

Sveriges internationella underrättelsesamarbeten omfattar i allt högre utsträckning även multilaterala samarbeten där gemensamma intressen möts, inklusive inom EU och Nato.

Regeringen avser verka för att det samlade svenska underrättelsesamhället:

- fortsätter vara en betrodd och aktiv partner som bidrar med underrättelser och analys i internationella samarbeten.
- fortsätter utveckla internationella samarbeten.
- strävar efter egen rådighet och undviker att skapa alltför omfattande eller ensidiga beroenden.
- värnar och utvecklar relationer med framför allt relevanta länder i Norden, EU och Nato, samt aktivt bidrar med underrättelsebedömningar och analys i multilaterala samverkansforum.
- på ett strategiskt och samordnat sätt bidrar till utvecklingen av EU:s och Natos underrättelseverksamhet.
- utvecklar underrättelsediplomatin, det vill säga att på olika sätt använda underrättelseinformation eller underrättelserelationer för att främja svenska intressen.

Ökad förankring i det bredare totalförsvaret

Upprustningen av totalförsvaret syftar till att stärka Sveriges motståndskraft i ett försämrat säkerhetsläge. Den komplexa hotbilden mot Sverige innebär att fler aktörer i det samlade totalförsvaret har behov av underrättelseinformation och bedömningar från underrättelsemyndigheterna. Underrättelsesamhället utgör en del av, och bidrar till, totalförsvaret.

Verksamheter inom totalförsvaret kan behöva underrättelser som underlag för att kunna besluta om eller vidta åtgärder avseende krigsplanläggning, beredskapsplanering och reducera hot och sårbarheter. Aktörer inom totalförsvaret som omfattas av säkerhetsskyddslagen ska anmäla säkerhetshotande händelser och incidenter till Säkerhetspolisen. Om verksamhetsutövaren tillhör Försvarsmaktens tillsynsområde ska anmälan också göras till Försvarsmakten.

²¹ Lagen (2000:130) om försvarsunderrättelseverksamhet, lagen (2008:717) om signalspaning i försvarsunderrättelseverksamheten, förordningen (2000:131) om försvarsunderrättelseverksamheten och förordningen (2022:1719) med instruktion för Säkerhetspolisen.

Fler underrättelseanvändare inom totalförsvaret behöver kompetens, behörighet och tekniska förutsättningar för att efterfråga och ta del av underrättelser. De behöver också ha god kunskap om vilken information som kan utgöra viktig kunskap för sektorsansvariga myndigheter inom det civila försvaret. Underrättelseinformation och underrättelsebaserade bedömningar behöver i högre grad anpassas efter behov, inklusive genom omvandling till lägre sekretessnivåer.

Regeringen avser verka för att det samlade svenska underrättelse-samhället:

- stärker samverkan med aktörer inom totalförsvaret i syfte att öka medvetenheten om aktuella hotbilder. På motsvarande sätt förväntas aktörerna inom totalförsvaret bidra med information, till exempel incidentrapportering, som kan vara av värde för underrättelsemyndigheterna i framtagande av bedömningar och analyser.

- bidrar till att stärka säkerhets-skyddsarbetet inom totalförsvaret. Aktörer inom totalförsvaret har behov av underrättelseinformation, aktuella hotbilder och bedömningar av dimensionerande antagonistiska förmågor för att kunna bedriva ett effektivt och ändamålsenligt säkerhets-skyddsarbete.
- stärker samverkan och dialog kring policynära forskning med relevans för underrättelse- och säkerhetstjänster. Ett forskningsprogram med en professur i underrättelsestudier är under inrättande vid Försvarshögskolan.
- stärker samverkan med näringslivet, särskilt inom verksamhet med bäring på svensk säkerhet och motståndskraft. Samverkan med berörda privata företag bidrar till att motverka antagonistiska hot mot Sverige och stärka svensk ekonomisk och teknisk infrastruktur.

Uppföljning

Regeringen kommer löpande följa upp strategin och dess prioriteringar och vid behov uppdatera regelverk och styrning. Strategin gäller fram till och med 2030 men kommer att ses över vid behov. En mer omfattande uppföljning bör genomföras senast vid periodens slut.

Bilder

Omslag Flaggor Nato, svensk, EU vid Sveriges riksdag. Foto Stina Gullander / Regeringskansliet.

Omslag insida foto: Claes Grundsten / Bildhuset / TT.

Sid 3 Statsminister Ulf Kristersson. Foto Ninni Andersson / Regeringskansliet.

Sid 4 Svensk flagga mot kustlandskap. Foto Anders Andersson / Scandinav / TT.

Sid 6 kollage:

1. Polis på plats vid ett misstänkt farligt föremål i centrala Kristianstad. Foto Johan Nilsson / TT.
2. Hörlurar vid kommunikationscentral Malmen flygplats, Malmslätt. Foto Jeppe Gustafsson / Shutterstock / TT.
3. Foto: Försvarmakten.
4. Nato-operationen Baltic Sentry, Örlogsfartyget HMS Carlskrona. Foto Robin Aron / GP / TT.
5. Folksamling på Sergels torg. Foto Anna Molander / Bildhuset / TT.
6. Foto: Försvarmakten.

Sid 14 Ukrainska sjödrönanaroperatörer samverkar med svenska marinen under övningen Aurora 26. Foto: Försvarmakten.

Sid 18 HIFLIER uppskjutning från Esrange. Foto: SSC Space.

Produktion

Regeringskansliet 2026

Tryck

Multiply 2026

Regeringskansliet

Växel: 08-405 10 00

www.regeringen.se